ಮಾಸ್ತಿ ವೆಂಕಟೇಶ ಅಯ್ಯಂಗಾರ್ ಹಾಗೂ ಕೆ.ಪಿ. ಪೂರ್ಣಚಂದ್ರ ತೇಜಸ್ವಿ ಅವರ ಸಣ್ಣಕತೆಗಳ ತೌಲನಿಕ ಅಧ್ಯಯನ

ನಾಗರಾಜ ಎ.[1] & ನರೇಂದ್ರ ರೈ ದೇರ್ಲ[2]

[1]ಸಂಶೋಧನಾ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ, ಸಾಮಾಜಿಕ ಮತ್ತು ಮಾನವಿಕ ವಿಭಾಗ, ಶ್ರೀನಿವಾಸ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ, ಮಂಗಳೂರು.

[2]ಸಂಶೋಧನಾ ಪ್ರಾಧ್ಯಾಪಕರು, ಸಾಮಾಜಿಕ ಮತ್ತು ಮಾನವಿಕ ವಿಭಾಗ, ಶ್ರೀನಿವಾಸ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ, ಮಂಗಳೂರು.

DOI: https://doi.org/10.5281/zenodo.18367611

ABSTRACT:

ಪ್ರಸ್ತುತ ಸಂಶೋಧನಾ ಲೇಖನವು ಕನ್ನಡ ಸಣ್ಣಕಥಾ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಪ್ರಮುಖ ಕಥಾಕಾರರಾದ ಮಾಸ್ತಿ ವೆಂಕಟೇಶ ಅಯ್ಯಂಗಾರ್ ಮತ್ತು ಕೆ.ಪಿ. ಪೂರ್ಣಚಂದ್ರ ತೇಜಸ್ವಿ ಅವರ ಸಣ್ಣಕಥೆಗಳ ತೌಲನಿಕ ಅಧ್ಯಯನವನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿದೆ. ಈ ಇಬ್ಬರು ಲೇಖಕರು ವಿಭಿನ್ನ ಕಾಲಘಟ್ಟಗಳಲ್ಲಿ ಸೃಜನಶೀಲರಾಗಿದ್ದು, ತಮ್ಮ ಕಾಲದ ಸಾಮಾಜಿಕ, ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಮತ್ತು ಬೌದ್ಧಿಕ ಚಲನೆಗಳನ್ನು ಕಥೆಗಳ ಮೂಲಕ ಪ್ರತಿಬಿಂಬಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಮಾಸ್ತಿ ಅವರ ಕಥೆಗಳು ಮಾನವೀಯ ಮೌಲ್ಯಗಳು, ನೈತಿಕತೆ, ಕುಟುಂಬ ಸಂಬಂಧಗಳು ಮತ್ತು ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಆಂತರಿಕ ಸಂಘರ್ಷಗಳನ್ನು ವಿಸ್ತರಿಸುತ್ತವೆ. ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಪಾತ್ರಗಳ ಮನೋಭಾವದ ಆಳ, ತೀವ್ರತೆ, ಪರಿಸರದ ನೈಜ ಚಿತ್ರಣ ಕಥನಗಳಲ್ಲಿ ಸಂವೇದನಾತ್ಮಕ ಶೈಲಿಯಲ್ಲಿ ರಚಿತವಾಗಿವೆ. ಇವು ಓದುಗರನ್ನು ಮಾನವೀಯ ಮತ್ತು ಸಹಾನುಭೂತಿಯ ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಅರಿವು ಮೂಡಿಸುವ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತವೆ.

ತೇಜಸ್ವಿ ಅವರ ಸಣ್ಣ ಕಥೆಗಳು ವೈಜ್ಞಾನಿಕ ಚಿಂತನೆ, ಪರಿಸರ ಸಂವೇದನೆ, ಸಮಕಾಲೀನ ಸಮಾಜದ ವೈಪರೀತ್ಯ ಮತ್ತು ತಾರ್ಕಿಕ ವಿಚಾರಧಾರೆಗಳನ್ನು ಪ್ರತಿಪಾದಿಸುತ್ತವೆ. ಇವು ಓದುಗರಲ್ಲಿ ವಿಚಾರಾತ್ಮಕ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆಯನ್ನು ಉತ್ತೇಜಿಸುತ್ತವೆ ಹಾಗೂ ಸಮಾಜದ ಸಮಸ್ಯೆಗಳನ್ನು ಪ್ರಶ್ನಿಸುವ ತಾರ್ಕಿಕ ಮನೋಭಾವವನ್ನು ಬೆಳೆಸುತ್ತವೆ. ಕಥನ ಶೈಲಿ, ಪ್ರಬುದ್ಧ ಭಾಷಾ ಬಳಕೆ, ಪಾತ್ರ ವರ್ಗಗಳು ಮತ್ತು ವಿಷಯ ನಿರ್ವಹಣೆಯಲ್ಲಿ ಮಾಸ್ತಿ ಹಾಗೂ ತೇಜಸ್ವಿ ಅವರ ನಡುವೆ ವೈಶಿಷ್ಟ್ಯಗಳಿವೆ.

ಈ ಲೇಖನದಲ್ಲಿ ವಿಷಯ, ಪಾತ್ರಚಿತ್ರಣ, ಕಥನಶೈಲಿ, ಭಾಷೆ ಮತ್ತು ಸಾಹಿತ್ಯ ದೃಷ್ಟಿಕೋನದ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ಇವರ ಕಥೆಗಳನ್ನು ತೌಲನಿಕವಾಗಿ ವಿಶ್ಲೇಷಿಸಿ, ಕನ್ನಡ ಸಣ್ಣಕಥೆಯ ಪರಿವರ್ತನೆಯನ್ನು ಗುರುತಿಸುವ ಪ್ರಬಲ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಲಾಗಿದೆ. ಇಂತಹ ವಿಶ್ಲೇಷಣೆ ಓದುಗರಿಗೆ ಮತ್ತು ಸಂಶೋಧಕರಿಗೆ ಭಾವನಾತ್ಮಕ ಹಂತದಿಂದ ಹಿಡಿದು ವಿಚಾರಾತ್ಮಕ ಹಂತದವರೆಗೆ ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡಲು ಸಹಾಯಕವಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ಅಧ್ಯಯನವು ಮಾಸ್ತಿ ಮತ್ತು ತೇಜಸ್ವಿ ಅವರ ಕಥೆಗಳ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ, ಸಾಮಾಜಿಕ ಮತ್ತು ಬೌದ್ಧಿಕ ಮಹತ್ವವನ್ನು ಸ್ಪಷ್ಟಪಡಿಸುತ್ತದೆ.

KEYWORDS:

ಸಣ್ಣಕಥೆ, ತೌಲನಿಕ ಅಧ್ಯಯನ, ಮಾಸ್ತಿ ಮತ್ತು ಪೂರ್ಣಚಂದ್ರ ತೇಜಸ್ವಿ, ವೈಜ್ಞಾನಿಕ ಚಿಂತನೆ, ಸಾಹಿತ್ಯ ವಿಶ್ಲೇಷಣೆ.

ಪೀಠಿಕೆ:

ಕನ್ನಡ ಸಣ್ಣ ಕಥಾ ಸಾಹಿತ್ಯವು ಸ್ವತಂತ್ರ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪ್ರಕಾರವಾಗಿ 20ನೇ ಶತಮಾನದಲ್ಲಿ ಸ್ಥಾಪಿತವಾಯಿತು. ಸಣ್ಣಕಥೆ ಎಂಬುದು ಜೀವನದ ಕೆಲವು ಕ್ಷಣಗಳನ್ನು, ಒಂದು ಘಟನೆಯನ್ನು ಅಥವಾ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಆಂತರಿಕ ಮನೋಭಾವವನ್ನು ಸಂಕ್ಷಿಪ್ತ, ಗಂಭೀರ ಹಾಗೂ ಪರಿಣಾಮಕಾರಿಯಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರದರ್ಶಿಸುವ ಸಾಹಿತ್ಯ ರೂಪವಾಗಿದೆ. ಇದು ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಒಳಜಗತ್ತು, ಸಾಮಾಜಿಕ ತಾರತಮ್ಯ ಮತ್ತು ಮಾನವೀಯ ಮೌಲ್ಯಗಳನ್ನು ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾಗಿ ಚಿತ್ರಿಸುತ್ತದೆ. ಇಲ್ಲಿ ಸರಳತೆ, ಸಂಕೇತಾತ್ಮಕತೆ ಮತ್ತು ಮನೋವೈಜ್ಞಾನಿಕ ಆಯಾಮಗಳು ಪ್ರಮುಖ ಲಕ್ಷಣಗಳಾಗಿ ತೋರುತ್ತವೆ. ದಲಿತ ಮತ್ತು ಸ್ತ್ರೀವಾದಿ ಚಿಂತನೆಗಳು ಈ ಕಥಾ ವಾಙ್ಮಯಕ್ಕೆ ಹೊಸ ಚೌಕಟ್ಟನ್ನು ನೀಡಿ, ಓದುಗರ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಆಕರ್ಷಿಸಿ, ಭಾಷಾವೈವಿಧ್ಯ ಮತ್ತು ಪ್ರಾದೇಶಿಕತೆಗಳ ಸೊಬಗನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಿವೆ. ಸಣ್ಣಕಥೆಗಳು ಸಮಾಜದ ಮೌಲ್ಯ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಪ್ರಶ್ನಿಸುವ ಶಕ್ತಿವರ್ಧಕಗಳಾಗಿ ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿ ಮಹತ್ವದ ಮೈಲಿಗಲ್ಲುಗಳಾಗಿವೆ.

ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಗಳು:

1. ಅಂಟನ್ ಚೆಖೋವ್: "ಸಣ್ಣಕಥೆ ಉಪದೇಶಕ್ಕಿಂತ ಜೀವನದ ನೈಜ ಅನುಭವವನ್ನು ನೇರವಾಗಿ ತೋರಿಸುವ ಸಾಹಿತ್ಯ ರೂಪ."
2. ಎಚ್.ಜಿ. ವೆಲ್ಸ್: "ಸಣ್ಣಕಥೆ ಕಡಿಮೆ ಪದಗಳಲ್ಲಿ ಗಟ್ಟಿಯಾದ ಅರ್ಥ ನೀಡುವ ಸೃಜನಾತ್ಮಕ ಕಥಾರೂಪ."
3. ಜಿ.ಎಸ್. ಶಿವರುದ್ರಪ್ಪ: "ಸಣ್ಣಕಥೆ ಜೀವನದ ವಾಸ್ತವಿಕತೆಯನ್ನು ಸಂಕೇತಾತ್ಮಕವಾಗಿ ಹಿಡಿದಿಡುವ ಸಾಹಿತ್ಯ ಶೈಲಿ."
4. ಕೀರ್ತಿನಾಥ ಕುರ್ತಕೋಟಿ: "ಸಣ್ಣಕಥೆ ಕಡಿಮೆ ವ್ಯಾಪ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಗಾಢ ಅನುಭವ ನೀಡುವ ಶಕ್ತಿಯುತ ಕಥಾರೂಪ."

ಪರಿಚಯ

ಕನ್ನಡ ಸಣ್ಣಕಥಾ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಬೆಳವಣಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಮಾಸ್ತಿ ವೆಂಕಟೇಶ ಅಯ್ಯಂಗಾರ್ ಹಾಗೂ ಕೆ.ಪಿ. ಪೂರ್ಣಚಂದ್ರ ತೇಜಸ್ವಿ ಇಬ್ಬರೂ ಪ್ರಮುಖ ಕಾಲಘಟ್ಟಗಳನ್ನು ಪ್ರತಿನಿಧಿಸುವ ಸಣ್ಣಕಥೆಗಾರರು. ಇವರಿಬ್ಬರ ನಡುವೆ ಕಾಲಾಂತರ, ಸಾಮಾಜಿಕ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಹಾಗೂ ಸಾಹಿತ್ಯಿಕ ದೃಷ್ಟಿಕೋನದಲ್ಲಿ ಸ್ಪಷ್ಟ ವ್ಯತ್ಯಾಸವಿದ್ದರೂ, ಕನ್ನಡ ಸಣ್ಣ ಕಥೆಯನ್ನು ಶ್ರೀಮಂತಗೊಳಿಸಿದವರಲ್ಲಿ ಇವರ ಕೊಡುಗೆ ಅನನ್ಯ ಹಾಗೂ ಚಿರಂತನವಾದದ್ದು. ಪ್ರಸ್ತುತ ಲೇಖನದಲ್ಲಿ ಇವರ ಸಣ್ಣ ಕಥೆಗಳ ವಿಷಯ, ಪಾತ್ರ ಚಿತ್ರಣ, ಕಥನಶೈಲಿ, ಭಾಷೆ ಮತ್ತು ಸಾಹಿತ್ಯಿಕ ದೃಷ್ಟಿಕೋನಗಳನ್ನು ತೌಲನಿಕವಾಗಿ ವಿಶ್ಲೇಷಿಸಲಾಗುತ್ತಿದೆ.

1. ಕಾಲಘಟ್ಟ ಮತ್ತು ಸಾಮಾಜಿಕ ಹಿನ್ನೆಲೆ:

ಮಾಸ್ತಿ ಅವರ ಸಣ್ಣಕಥೆಗಳು ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಪೂರ್ವ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಹಾಗೂ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯೋತ್ತರ ಆರಂಭಿಕ ಕಾಲಘಟ್ಟದ ಸಮಾಜವನ್ನು ಪ್ರತಿಬಿಂಬಿಸುತ್ತವೆ. ಆ

ಕಾಲಘಟ್ಟದ ಗ್ರಾಮೀಣ ಜೀವನ, ಸಂಪ್ರದಾಯ, ನೈತಿಕ ಮೌಲ್ಯಗಳು ಮತ್ತು ಕುಟುಂಬ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಅವರ ಕಥೆಗಳ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಕಾರ್ಯನಿರ್ವಹಿಸುತ್ತವೆ.

ಕೆ.ಪಿ. ಪೂರ್ಣಚಂದ್ರ ತೇಜಸ್ವಿ ಅವರ ಸಣ್ಣಕಥೆಗಳು ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯೋತ್ತರ ಕಾಲಘಟ್ಟದ ಸಮಾಜವನ್ನು ಪ್ರತಿನಿಧಿಸುತ್ತವೆ. ವಿಜ್ಞಾನ ಪ್ರಗತಿ, ರಾಜಕೀಯ ಚಿಂತನೆ, ಪರಿಸರ ಸಮಸ್ಯೆಗಳು ಮತ್ತು ಆಧುನಿಕ ಮೌಲ್ಯಸಂಕಟಗಳು ಅವರ ಕಥೆಗಳ ಸಾಮಾಜಿಕ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಾಗಿವೆ. ಈ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಮಾಸ್ತಿ ಸಂರಕ್ಷಣಾತ್ಮಕ ಸಮಾಜವನ್ನು ಚಿತ್ರಿಸಿದರೆ, ತೇಜಸ್ವಿ ಪರಿವರ್ತನಾತ್ಮಕ ಸಮಾಜವನ್ನು ಚಿತ್ರಿಸುತ್ತಾರೆ.

2. ವಿಷಯದ ತೌಲನಿಕ ಅಧ್ಯಯನ:

ಮಾಸ್ತಿ ಅವರ ಸಣ್ಣಕಥೆಗಳ ಪ್ರಮುಖ ವಿಷಯಗಳು ಮಾನವೀಯ ಮೌಲ್ಯಗಳು, ನೈತಿಕ ಸಂಕಟಗಳು, ಸಾಮಾಜಿಕ ಸಂಪ್ರದಾಯಗಳು ಹಾಗೂ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಆಂತರಿಕ ನೋವುಗಳಾಗಿವೆ. ಸಾಮಾನ್ಯ ಜನರ ಜೀವನವೇ ಅವರ ಕಥೆಗಳ ಕೇಂದ್ರವಾಗಿರುತ್ತದೆ.

ಕೆ.ಪಿ. ಪೂರ್ಣಚಂದ್ರ ತೇಜಸ್ವಿ ಅವರ ಸಣ್ಣಕಥೆಗಳಲ್ಲಿ ವಿಜ್ಞಾನ, ಪರಿಸರ, ಜನಜೀವನ, ರಾಜಕೀಯ ವ್ಯಂಗ್ಯ ಮತ್ತು ಸಾಮಾಜಿಕ ಅಸಮಾನತೆಗಳು ಮುಖ್ಯ ವಿಷಯಗಳಾಗಿವೆ. ಇವರು ಕಥೆಯನ್ನು ಪ್ರಶ್ನಿಸುವ ಮತ್ತು ವಿಚಾರಪ್ರಧಾನ ಮಾಧ್ಯಮವಾಗಿ ಬಳಸುತ್ತಾರೆ. ಈ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ವಿಷಯದ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಮಾಸ್ತಿಯವರ ಭಾವನಾತ್ಮಕತೆ ಪ್ರಮುಖವಾದರೆ, ತೇಜಸ್ವಿಯವರ ವಿಚಾರಾತ್ಮಕತೆ ಪ್ರಮುಖವಾಗಿರುತ್ತದೆ.

3. ಪಾತ್ರ ಚಿತ್ರಣದ ತೌಲನಿಕತೆ:

ಮಾಸ್ತಿ ಅವರ ಕಥಾ ಪಾತ್ರಗಳು ಸಂವೇದನಶೀಲ, ಮೌನವೇದನೆಯುಳ್ಳ ಹಾಗೂ ನೈತಿಕ ಸಂಕಟದಲ್ಲಿರುವ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳಾಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಅವರ ಸಂಘರ್ಷಗಳು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಆಂತರಿಕವಾಗಿರುತ್ತವೆ. ತೇಜಸ್ವಿ ಅವರ ಪಾತ್ರಗಳು ಚಲನಶೀಲ, ತಾರ್ಕಿಕ ಮತ್ತು ಪ್ರಶ್ನಿಸುವ ಮನೋಭಾವದವರಾಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಅವರು ಸಮಾಜದ ವೈಪರೀತ್ಯಗಳನ್ನು ಬಯಲಿಗೆಳೆಯುವ ಸಾಧನಗಳಾಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಮಾಸ್ತಿ ಅವರ ಕಥೆಗಳಲ್ಲಿ ಪಾತ್ರದ ಒಳಜಗತ್ತು ಮುಖ್ಯವಾದರೆ, ತೇಜಸ್ವಿ ಅವರ ಕಥೆಗಳಲ್ಲಿ ಪಾತ್ರದ ಬೌದ್ಧಿಕ ಚಟುವಟಿಕೆ ಮುಖ್ಯವಾಗಿರುತ್ತದೆ.

4. ಕಥನ ಶೈಲಿಯ ತೌಲನಿಕ ಅಧ್ಯಯನ:

ಮಾಸ್ತಿಯವರ ಕಥನ ಶೈಲಿ ಸರಳ, ಸಂಯಮಿತ ಮತ್ತು ಶಾಸ್ತ್ರೀಯವಾಗಿದೆ. ಕಥನದಲ್ಲಿ ಮೌನ, ವಿರಾಮ ಮತ್ತು ಭಾವನಾತ್ಮಕ ಆಳವನ್ನು ಕಾಣಬಹುದು. ಓದುಗನನ್ನು ನಿಧಾನವಾಗಿ ಕಥೆಯೊಳಗೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುವ ಶೈಲಿ ಇವರ ಕಥೆಗಳಲ್ಲಿ ವಿಶೇಷತೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿದೆ. ತೇಜಸ್ವಿ ಅವರ ಕಥನ ಶೈಲಿ ಪ್ರಯೋಗಾತ್ಮಕ, ವ್ಯಂಗ್ಯಾತ್ಮಕ ಮತ್ತು ಆಘಾತಾತ್ಮಕ ಮನೋಭಾವಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದೆ. ಜನಭಾಷೆ, ವೈಜ್ಞಾನಿಕ ವಿವರಣೆಗಳು ಮತ್ತು ತಾರ್ಕಿಕ ತಿರುವುಗಳು ಅವರ ಕಥನಕ್ಕೆ ಚೈತನ್ಯ

ನೀಡುತ್ತವೆ.

5. ಭಾಷೆಯ ತೌಲನಿಕ ವಿಶ್ಲೇಷಣೆ:

ಮಾಸ್ತಿಯವರ ಭಾಷೆ ಸರಳ, ಮೃದುವಾದ ಮತ್ತು ಗ್ರಾಮೀಣ ಲಯದಿಂದ ಕೂಡಿದೆ. ಭಾಷೆ ಪಾತ್ರಗಳ ಮನೋಭಾವಗಳನ್ನು ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾಗಿ ಪ್ರತಿಬಿಂಬಿಸುತ್ತದೆ. ತೇಜಸ್ವಿಯವರ ಭಾಷೆ ಚುರುಕು, ವ್ಯಂಗ್ಯಪೂರ್ಣ ಮತ್ತು ವಿಜ್ಞಾನಪರ ಪದಪ್ರಯೋಗಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದೆ. ಇದು ಕಥೆಗಳಿಗೆ ನೈಜತೆ ಮತ್ತು ಸಮಕಾಲೀನತೆ ನೀಡುತ್ತದೆ.

6. ಮಹಿಳಾ ಪಾತ್ರಗಳ ತೌಲನಿಕ ಅಧ್ಯಯನ:

ಮಾಸ್ತಿಯವರ ಕಥೆಗಳಲ್ಲಿ ಮಹಿಳಾ ಪಾತ್ರಗಳು ಸಹಜವಾಗಿ, ಸಂವೇದನಾಶೀಲವಾಗಿ ಮತ್ತು ಆಂತರಿಕವಾಗಿ ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿರುತ್ತವೆ. ಅವರು ಮಹಿಳೆಯರ ಬದುಕಿನ ಸಂಕಟ, ತ್ಯಾಗ, ಸಹನಶೀಲತೆಯನ್ನು ಮಾನವೀಯ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಚಿತ್ರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಸುಮತಿ ಮತ್ತು ಮುಸಲಮ್ಮನಂತಹ ಕಥೆಗಳು ಮಹಿಳೆಯ ಒಳಜಗತ್ತಿನ ಸೂಕ್ಷ್ಮತೆಯನ್ನು ಅನಾವರಣಗೊಳಿಸುತ್ತವೆ.

ತೇಜಸ್ವಿಯವರ ಕಥೆಗಳಲ್ಲಿ ಮಹಿಳಾ ಪಾತ್ರಗಳು ಸಂಖ್ಯಾತ್ಮಕವಾಗಿ ಕಡಿಮೆ ಕಾಣಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತವೆ. ಆದರೆ ಕಾಣಿಸಿದಾಗ ಅವುಗಳು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ವೈಚಾರಿಕವಾಗಿ ಚುರುಕು ಮತ್ತು ಪ್ರಶ್ನಾತ್ಮಕ ಸ್ವಭಾವ ಹೊಂದಿರುತ್ತವೆ. ಅವರು ಮಹಿಳಾ ಅನುಭವವನ್ನು ಭಾವನಾತ್ಮಕವಾಗಿ ಚಿತ್ರಿಸುವುದಕ್ಕಿಂತ ಬೌದ್ಧಿಕವಾಗಿ ಮತ್ತು ಸಾಮಾಜಿಕವಾಗಿ ವಿಶ್ಲೇಷಿಸುತ್ತಾರೆ. ಈ ಮೂಲಕ ಮಾಸ್ತಿ ಅವರ ಮಹಿಳಾ ಪಾತ್ರಗಳು ಓದುಗರ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಭಾವನಾತ್ಮಕವಾಗಿ ಸ್ಪರ್ಶಿಸಿದರೆ, ತೇಜಸ್ವಿಯವರ ಮಹಿಳಾ ಪಾತ್ರಗಳು ಓದುಗರನ್ನು ಯೋಚಿಸಲು ಪ್ರೇರೇಪಿಸುತ್ತವೆ.

7. ಸಾಹಿತ್ಯಿಕ ದೃಷ್ಟಿಕೋನದ ತೌಲನಿಕತೆ:

ಮಾಸ್ತಿ ಅವರ ಸಾಹಿತ್ಯಿಕ ದೃಷ್ಟಿಕೋನ ಮಾನವೀಯತೆ, ನೈತಿಕತೆ ಮತ್ತು ಸಂಪ್ರದಾಯಗಳ ಮೇಲೆ ನೆಲೆಗೊಂಡಿದೆ. ಅವರು ಸಮಾಜವನ್ನು ಸುಧಾರಿಸುವ ಉದ್ದೇಶವನ್ನು ಕಥೆಗಳ ಮೂಲಕ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸುತ್ತಾರೆ. ತೇಜಸ್ವಿ ಅವರ ಸಾಹಿತ್ಯಿಕ ದೃಷ್ಟಿಕೋನ ವೈಜ್ಞಾನಿಕ ಚಿಂತನೆ, ತಾರ್ಕಿಕತೆ ಮತ್ತು ಪರಿಸರ ಸಂವೇದನೆಯ ಮೇಲೆ ಆಧಾರಿತವಾಗಿದೆ. ಹೀಗಾಗಿ ಮಾಸ್ತಿ ಕಥೆಗೆ ಆತ್ಮ ತುಂಬಿದರೆ ತೇಜಸ್ವಿ ಕಥೆಗೆ ಬೌದ್ಧಿಕ ಚೈತನ್ಯ ತುಂಬಿದರು.

ಉಪಸಂಹಾರ:

ಮಾಸ್ತಿ ವೆಂಕಟೇಶ ಅಯ್ಯಂಗಾರ್ ಹಾಗೂ ಕೆ.ಪಿ. ಪೂರ್ಣಚಂದ್ರ ತೇಜಸ್ವಿ ಅವರ ಸಣ್ಣ ಕತೆಗಳ ಅಧ್ಯಯನದಿಂದ ಕನ್ನಡ ಸಣ್ಣಕಥೆಯ ಪರಿವರ್ತನಾ ಹಾದಿ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ. ಮಾಸ್ತಿ ಮಾನವೀಯ ಮೌಲ್ಯಗಳ ಮೂಲಕ ಸಣ್ಣಕಥೆಗೆ ದೃಢ ನೆಲೆ

ನೀಡಿದರೆ, ತೇಜಸ್ವಿ ವಿಚಾರಶೀಲತೆ ಮತ್ತು ವೈಜ್ಞಾನಿಕ ಚಿಂತನೆ ಮೂಲಕ ಅದಕ್ಕೆ ಹೊಸ ದಿಕ್ಕು ನೀಡಿದರು. ಇವರಿಬ್ಬರ ಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡ ಸಣ್ಣಕತೆಗಳು ಎರಡು ವಿಭಿನ್ನ ಆದರೆ ಪರಸ್ಪರ ಪೂರಕವಾದ ನೆಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಕಾಣಿಸುತ್ತವೆ.

ಪರಾಮರ್ಶನ ಗ್ರಂಥಗಳು:

1. ಮಾಸ್ತಿ – ಮೊಸರಿನ ಮಂಗಮ್ಮ, ಸುಬ್ಬಣ್ಣನ ಅವಮಾನ, ಸುಮತಿ, ಸಂನ್ಯಾಸಿ, ಚಿನ್ನದ ಹಾವು.
2. ತೇಜಸ್ವಿ – ಕಾಡಿನ ಕಥೆಗಳು, ಬೇರು, ಅರಣ್ಯ, ಅಬಚೂರಿನ ಪೋಸ್ಟ್ ಆಫೀಸ್, ತಬರನ ಕಥೆ.
3. ಕೀರ್ತಿನಾಥ ಕುರ್ತಕೋಟಿ – ಕನ್ನಡ ಕಥಾ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಇತಿಹಾಸ.
4. ಜಿ.ಎಸ್. ಶಿವರುದ್ರಪ್ಪ – ಸಮಕಾಲೀನ ಸಾಹಿತ್ಯ ಚಿಂತನೆ.
5. ಎಚ್. ಜಿ. ವೆಲ್ಸ್ – Prefaces to Short stories.
6. ಅಂಟನ್ ಚೆಖೋವ್ – Letters of Anton Chekhov.
7. ಎಡ್ಗರ್ ಅಲೆನ್ ಪೋ – The Philosophy of Composition.
8. ಸೋಮಶೇಖರ ಕಾಮತ್ – ಕನ್ನಡ ಸಣ್ಣ ಕಥೆಗಳ ಬೆಳವಣಿಗೆ.

Funding:

This study was not funded by any grant.

Conflict of interest:

The Authors have no conflict of interest to declare that they are relevant to the content of this article.

About the License:

© The Authors 2024. The text of this article is open access and licensed under a Creative Commons Attribution 4.0 International License.